

Publicerad 2012-11-14 19:04 av Ewa-Britt Nilson

Famna mig i sömnen...

Famna mig i sömnen
håll om mig då
som när vi var två
det skulle kännas så rart så.

Du kan väl trilla på mig som en mild mist
även om jag dig har mist
för jag minns ju än hur gott du log
när du såg på mig sist...

Ja den 11 april... Jag log tillbaka och sa jag
kommer igen, om en stund, sen...
Men det blev aldrig ett sen...

Det är ju en stor brist
och väldans trist
att inte ha dig och ditt talande leende kvar
så detta jag saknar
både när jag somnar och när jag vaknar...

Famna mig i sömnen
håll om mig då
för vi är ju fortfarande vi två
som vi var samma par!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewa-Britt Nilson med Poeter.se id #16992 innehar upphovsrätten